

Abakuk

¹ Břímě, kteréž u vidění viděl Abakuk prorok.

² Až dokud, ó Hospodine, křičeti budu, a nevyslyšíš? Volati budu k tobě pro nátisk, a nespomůžeš?

³ Proč dopouštíš, abych hleděti musil na nepravost, a na bezprávi se dívati, též na zhoubu a na nátisk proti mně? A vždy jest, kdož svár a různici vzbuzuje.

⁴ Odkudž se děje opuštění zákona, a nedochází nikdá soud. Nebo bezbožný obkličuje spravedlivého, pročez vychází soud převrácený.

⁵ Pohledte na národy a popatřte, nýbrž s velikým podivením se užasněte, proto že dělám dílo ve dnech vašich, o němž když vypravováno bude, neuvěříte.

⁶ Nebo aj, já vzbudím Kaldejské, národ lítý a rychlý, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval příbytky jiných,

⁷ Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde.

⁸ Koni jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky večerní; veliké množství bude jezdců jeho, kteřížto jezdci jeho zdaleka přijedou, a přiletí jako orlice, kteráž chvátá na pastvu.

⁹ Každý z nich k utiskování přijde, obrátíce tváři své k východu, když seberou jako písek zajaté.

¹⁰ Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu budou; tentýž každé pevnosti smáti se bude, a zdělaje náspy, dobude jí.

¹¹ Tehdy promění se duch jeho, a přestoupí i zavíní, mysle, že ta moc jeho boha jeho jest.

¹² Hospodine Bože můj, Svatý můj, zdaliž ty nejsi od věčnosti? Myť nezemřeme. Hospodine, k soudu postavil jsi jej, ty, ó skálo, k trestání nastrojil jsi ho.

¹³ Èistět jsou tvé oči, tak že na zlé věci hleděti, a na bezpráví se dívati nemůžeš. Pročež přehlídati máš nešlechtníkům a mlčeti, poněvadž bezbožník sehlcuje spravedlivějšího, než sám jest.

¹⁴ A zanechávati lidí jako ryb mořských, jako zeměplazu, kterýž nemá pána?

¹⁵ Všecky napořád udicí vytahuje, zatahuje je síti svou, a zahrnuje je nevodem svým, protož veselí se a pléše.

¹⁶ Protož síti své obětuje, a kadí nevodu svému; nebo skrze ně ztučněl díl jeho, a strava jeho zlepšena.

¹⁷ S tím-liž se vším předce zatahovati má síť svou, a ustavičně národy mordovati bez lítosti?

2

¹ Na stráži své státi budu, a postavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluvíti bude ke mně Bůh, a co bych odpovídati měl po mém trestání.

² I odpověděl mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zřetelně na deskách, aby je přeběhl čtenář,

³ Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluvití bude až do konce, a nesklamát. Jestliže by pak poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati.

⁴ Aj ten, kdož se zpíná, tohoť duše není upřímá v něm, ale spravedlivý z víry své živ bude.

⁵ Ovšem pak více opilec, nešlechtnost a pýchu provodě, neostojí v příbytku; kterýž rozšiřuje jako peklo duši svou, jest jako smrt, kteráž se nemůže nasytiti, byť pak shromáždil k sobě všechny národy, a shrnul k sobě všechny lidi.

⁶ Zdaliž všickni ti proti němu přísloví nevynešou, a světlých slov i pohádek o něm? A neřeknou-liž: Běda tomu, kterýž rozmnožuje věci ne své, (až dokud pak?) a obtěžuje se hustým blátem?

⁷ Zdaliž nepovstanou rychle, kteříž by tě hryzli, a neprocítí, kteříž by tebou smýkali? A budeš u nich v ustavičném potlačení.

⁸ Proto že jsi ty zloupil národy mnohé, zloupí tě všickni ostatkové národů, pro krev lidskou, a nátisk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm.

⁹ Běda tomu, kdož lakomě hledá mrzkého zisku domu svému, aby postavil na místě vysokém hnízdo své, a tak znikl nebezpečností.

¹⁰ Uradils se k hanbě domu svému, abys plénil národy mnohé, a zhřešil sobě samému.

¹¹ Nebo kamení ze zdi křičeti bude, a suk z dřeva posvědčovati bude toho.

12 Běda tomu, kterýž staví město krví, a utvrzuje město nepravostí.

13 Aj, zdaliž to není od Hospodina zástupů, že, o čemž pracují lidé a národové až do ustání nadarmo, oheň zkazí.

14 Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.

15 Běda tomu, kterýž napájí bližního svého, přičiněje nádoby své, tak aby jej opojil, a díval se na jeho nahotu.

16 Sytíš se potupou, proto že jsi slavný. Píti budeš i ty, a obnažen budeš; obejdet k tobě kalich pravice Hospodinovy, a vývratek mrzutý na slávu tvou.

17 Nebo nátisk Libánu a zhouba zvěři, kteráž ji dělila, přikryje tě, pro krev lidskou, a nátisk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm.

18 Co prospívá rytina, že ji vyryl řemeslník její? Slitina i učitel lži, že doufá učinitel v účinek svůj, dělaje modly němé?

19 Běda tomu, kterýž říká dřevu: Procití, a kameni němému: Probuď se. On-liž by učiti mohl? Pohled na něj. Obložen jest zlatem a stříbrem, ale není v něm žádného ducha.

20 Hospodin pak v chrámě svatosti své jest, umlkniž před obličejem jeho všecka země.

3

1 Modlitba Abakuka proroka podlé Šigejonót:

2 Ó Hospodine, uslyšev pohružku tvou, ulekl jsem se. Hospodine, dílo své u prostřed let při životu zachovej, u prostřed let známé učiň, v hněvě na milosrdenství se rozpomeň.

³ Když se Bůh bral od poledne, a Svatý s hory Fáran, Sélah, slávu jeho přikryla nebesa, a země byla plná chvály jeho.

⁴ Blesk byl jako světlo, rohy po bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho.

⁵ Před tváří jeho šlo morní nakažení, a uhlí řeřavé šlo před nohama jeho.

⁶ Zastavil se, a změřil zemi; pohleděl, a rozptýlil národy. Zrozrážiny jsou hory věčné, sklonili se pahrbkové věční, cesty jeho jsou věčné.

⁷ Viděl jsem, že stanové Chusan jsou pouhá marnost, a třásli se kobercové země Madianské.

⁸ Zdaliž se na řeky, ó Hospodine, zdaliž se na řeky rozpálil hněv tvůj? Zdali proti moři rozhněvání tvé, když jsi jel na koních svých a na vozích svých spasitelných?

⁹ Patrně jest zjeveno lučiště tvé pro přísahy pokolením lidu tvého stalé, Sélah. Řeky země jsi rozdělil,

¹⁰ Viděly tě hory, třásly se, povodeň vod us-toupila; vydala propast hlas svůj, hlubina rukou svých pozdvihla.

¹¹ Slunce a měsíc v obydlí svém zastavil se, při světle střely tvé létaly, při blesku stkvoucí kopí tvé.

¹² V hněvě šlapal jsi zemi, v prchlivosti mlátil jsi pohany.

¹³ Vyšel jsi k vysvobození lidu svého, k vysvobození s pomazaným svým; srazil jsi hlavu s domu bezbožníka až do hrdla, obnaživ základ. Sélah.

¹⁴ Holemi jeho probodl jsi hlavu vsí jeho, když

se bouřili jako vichřice k rozptýlení mému, plésali, jako by sežrati měli chudého v skrytě.

¹⁵ Bral jsi se po moři na koních svých, skrze hromadu vod mnohých.

¹⁶ Slyšel jsem, a zatřásl se břicho mé, k hlasu tomu drkotali rtové moji, kosti mé práchnivěly, a všecken jsem se třásl, že se mám upokojiti v den ssoužení, když přitáhne na lid, aby jej válečně hubil.

¹⁷ Byť pak fík nekvetl, a nebylo úrody na vinicích; byť i ovoce olivy pochybilo, a rolí nepřinesla užitky; a od ovčince odřezován byl brav, a nebylo žádného skotu v chlévích:

¹⁸ Já však v Hospodinu veseliti se budu, plésati budu v Bohu spasení svého.

¹⁹ Hospodin Panovník jest síla má, kterýž činí nohy mé jako laní, a na vysokých místech mých cestu mi způsobuje. Přednímu zpěváku na můj neginot.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900